

Sky Poker World Grand Prix:

Bulldozer jménem Phil Taylor!

■ DUBLIN

Tradiční termín, tradiční místo, jedinečný formát tohoto major turnaje dělá z dublinského Sky Poker WGP jedinečnou záležitost. Kde jinde na okruhu PDC si zahrajete turnaj nejvyšší kategorie systémem double In - Out? Nikde, pouze právě v Dublinu. A protože se v prvním

z WDF nějak nemůže chytit. No jo, trochu jiná liga. Tady ale Wade zaskočil a vyhrál 2:1. Raymond van Barneveld se vrátil k soutěžním šipkám po kratší pauze a trochu se štěstím vyřadil Alana Taberna 2:1. Stejným výsledkem přešel Adrian Lewis Rolanda Scholtena a Colin Lloyd v zajímavém duelu Vincenta van der Voorta. Phil Taylor si nedě-

kufrý, ale Wayne „Hawaii“ Mardle neproměnil vítězný double mohl pak zpytovat svědomí: „Jedna šance, jedna šipka. Buď ji dáš, nebo jen sleduješ, jak se raduje tvůj soupeř. A to byl dnes můj případ.“. Již zmíněný Lloyd postoupil na úkor Paintnera, ale ke spokojenosti měl daleko. „Ano, vyhrál jsem. Ale už jsem také mohl být doma. Nemůžu pustit Kevina do takového náskoku, ten tlak je pak enormní. Tohle musím změnit,“ uvědomoval si Colin. King s Ecclesem si to celé roky rozdávali pod křídly WDF, tady na sebe narazili ve druhém kole. King vyhrál 3:2, Eccles byl vyřazen. Nejzajímavějším soubojem byl duel Barneyho s Lewisem. Oba borci předváděli výborné šipky až do rozhodujícího legu, který ukořistil van Barneveld. Ve stínu těchto bitev, potichu a v klidu postupovali Phil Taylor a John Part, oba po výsledcích 3:0. Power dokonce neztratil jediný leg a jeho průměr přes 100 bodů vzbuzoval oprávněný údiv. A má – li být přehled čtvrtfinalistů kompletní, musím zmínit výhry Terry Jenkinse a Andy Hamiltona.

Priestley dokázal v utkání s Marvynem Kingem vyrovnat stav setů z 0:2 na smířcích 2:2, přesto ale nepostoupil. King zmobilizoval své síly a postoupil 4:2. Utkání Raymond van Barnevelda s Colinem Lloydem mělo být pro angličana odvetou za vyřazení v druhém kole MS 2007, kde byl Lloyd lepší, ale netrefoval double. A historie se téměř opakovala. K čemu je Colinovi rychle sjždění, když netrefí double? První set vyhrál Lloyd a zdálo se, že je v dobré pohodě. Avšak Barney vyrovnal a za stavu 1:1 na sety a 2:1 na legy zamázl Lloydovi, který už měl pouhých 60 bodů, brilantní závěr 170! Nešťastný Lloyd už pak vlastně odpadl a Barney se stal dalším semifinalistou.

ré zjistit po kratší pauze, že stále mám motivaci a sílu vyhrávat. Pokud se do finále dostane Phil Taylor, nesmírně se na náš souboj těším“. A jeho přání se naplnilo. Vcelku logicky, protože Taylor více než půl roku hraje přímo ďábelsky a oproti Jenkinsovi byl jednoznačným favoritem. A také ho bez pardónu vyřídil. Za stavu 3:0 na sety a 0:2 na legy, kdy Terry trochu „zlobil“ rozehrál pekelný kolotoč, kde v hlavní roli hrály pouze double a triple. V šesti hrách v řadě dokázal zavřít vždy do 14 šipky a Jenkins jen smutně koukal. Ono však bylo na co.

Finále

Opět po delší době finále snů. V současné formě drtící Phil Taylor a snad jediný protivník, který si z něj necvrkne do trenek a dokáže jej dostat pod tlak – Raymond van Barneveld. Lépe začal utkání Barney. Jeho vstupy D16 byly snad bezchybné a Power se do hry dostával pozvolněji, než bylo v průběhu turnaje zvykem. První čtyři sady přinesly naprosto vyrovnanou podívanou i stav skóre 2:2 na sety. Pak Phil Taylor našel svůj rytmus a pátý set vyhrál jedno-

značně 3:0 na legy. Také další tři sety se staly jeho kořistí, ovšem vždy v nejtěsnějším možném poměru 3:2. Phil Taylor tak ve finále zvítězil sice 6:2 na sety, ovšem utkání bylo vyrovnanější, než vypovídá výsledek. Přesto – zvítězil toho dne ten lepší, o tom nemůže být pochyb. Vždyť jenom během finále nasázel 13x „stoosmdesátku“! „Dnešní finále pro mě bylo výzvou. Věděl jsem, kdo je mým soupeřem. Raymond je velký hráč a v první polovině utkání byl možná i trochu lepší. V druhé půlce jsem však začal hrát podle svých představ a podařilo se mi utkání dovést do vítězného konce,“ uvedl spokojený Phil Taylor. Také Barney se po finále vyjádřil: „Z počátku se mi dařilo slušně otvírat a myslel jsem, že by to mohlo dnes vyjít. Nehrál jsem ovšem s nějakým hráčem, ale Philem Taylorem. Hrát takovou hru, to umí snad jen on. V závěru už byl jednoznačně lepší, ale byl to zajímavý souboj“. V tomhle s Barnaveldem naprosto souhlasím. Pokud oběma vydrží stávající forma, budou oba patřit k největším kandidátům na titul mistra světa 2009.

Jiří Vlček

INZERCE

Foto: PDC

Phil Taylor v Dublinu prokázal, že je v dobré formě a zaslouženě zvítězil.

kole hraje na dva vítězné sety, nebývá zde nouze o překvapení. Však určitě pamatujete vloni, kdy Phila Taylora sestřelil ambiciózní mladíček Adrian Gray. Jenomže, troufám si říct, že Power loni a letos jsou dva diametrálně odlišní hráči. Zatímco vloni se Taylor víceméně trápil, letos je naprosto suverénní a jeho průměry úžasné. Ale pojďme do turnaje.

1. kolo

Jak již jsem uvedl, nástrahy prvního kola jsou velice ošidné. A vůbec mě nenapadlo, že se to opět potvrdí. Tentokrát na to doplatil obhájce prvenství James Wade, který se v žebříčku PDC nekompromisně tlačí na druhé místo. Tady ale nestačil na kvalifikanta Tonyho Ecclese, který se po přeběhnutí

lal hlavu s Ronnie Baxterem, John Part vypráskal Chrise Masona. Robert Thorton, který se letos utkal také s mistrní světa Anastasii Dobromyslovou (mimochodem, vyhrál jen těsně 6:5), přešel tentokrát Petera Manleyho. Dál pokračovali také Andy Hamilton, Dennis Priestley, Wayne Mardle, Kevin Painter nebo Terry Jenkins.

2. kolo

Druhé kolo nabídlo cellou řadu atraktivních zápasů, což se vzhledem k výsledkům také potvrdilo. Colin Lloyd se v posledních měsících zvedl a je to na jeho výkonech znát. Tady však postoupil po velkém boji, když stejně jako Dennis Priestley otáčel nepříznivý stav 0:2 na sety. Přičemž Priestley mohl balit

Čtvrtfinále

Tady už si soupeře vážně nevyberete a zápasy na čtyři sety se už mohou pořádně natáhnout. Terry Jenkins zvládl zápas s úřadujícím mistrem světa Johnem Partem především v rozhodujících lezích jednotlivých setů. John Part byl zabijácký při zavírání (mimo jiné 157, 129, 126 atd.), ale Jenkins dokázal skutečně těžít z koncovek setů a přestože měl horší průměr, nakonec vyhrál v poměru 4:2.

Phil Taylor měl za soupeře Andyho Hamiltona. Ovšem první tři sety se zdálo, že spíše hraje sám, když Andy nehrál jediný leg. Pak Power malinko ubral a Hamilton dokonce vyhrál set a snížil na 1:3. Závěrečný set ale opět ovládl skvěle hrající Phil Taylor a vcelku bez potíží postoupil do semifinále. Veterán Dennis

INZERCE